

РЕШЕНИЕ

№ 143

гр. Варна , 21.05.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВАРНА, 28 СЪСТАВ в публично заседание на тридесет и първи март, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Силвия Обрешкова

при участието на секретаря Валентина С. Батешкова
като разгледа докладваното от Силвия Обрешкова Административно
наказателно дело № 20213110200946 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл.59 и сл. от ЗАНН и е образувано по жалба на М. П. Б. против НП № Р-10-87/08.02.2021 г. на Зам. председателя на Комисията по финансов надзор, с което за нарушение на чл. 116в ал.2 вр. ал.1 от ЗППЦК, на осн. чл.221 ал.1 т.2 от ЗППЦК, на М.Б. е наложено наказание глоба в размер от 1000 лв.

Жалбата е процесуално допустима. Подадена е в срок и от процесуално легитимиран субект, при наличие на представителна власт, поради което е приета от съда за разглеждане по същество.

С жалбата въззивната страна оспорва нарушението. Твърди, че срокът за внасяне на гаранцията тече от момента на вписване в ТР, предвид чл.231 ал.4 от ТЗ. Освен това 11.07030 г. бил почивен и нямало как тогава да е извършено нарушението. Били допуснати и съществени процесуални нарушения,като за нарушена била посочена нормата на чл. 116в ал.2 вр. ал.1 от ЗППЦК, но такова нарушение не било писано от фактическа и прана страна и за въззивника то не ставало ясно. Алтернативно се прави искане за прилагане на чл. 28 ЗАНН, тъй като случаят бил маловажен.

В съдебно заседание въззивната страна, редовно призована, се представлява от адв. Н.,която пледира НП да бъде отменено на основания, аналогични на изложените в жалбата. Искания за присъждане на разноски не са направени.

Въззиваемата страна се представлява от ю.к. Н., който пледира НП да бъде потвърдено и прави искане за присъждане на разноски. Становището си по същество изразява в писмени бележки. Законът изрично казвал, че срокът за внасяне на гаранцията тече от момента на избора. Чл. 231 ал.4 от ТЗ регламентирал оповестително действие на вписването. Правилно била посочена датата на нарушението, тъй като срокът за внасяне на гаранцията изтичал в работен ден и нарушението следвало да се извършено в деня, който го следва.

Въз основа на събраните доказателства съдът прие за установено от фактическа страна следното:

С решение на Общо събрание на „Св. Константин и Елена холдинг“ АД от 15.06.2017 г. въззивникът М.Б. бил избран за член на Управителния съвет. Това обстоятелство било вписано в Търговския регистър на 13.07.20г. На 15.07.20г. била открита депозитна сметка в „УниКредит Булбанк“ АД, по която на същата дата М.Б. внесъл гаранцията за управлението си.

За това, че не внесъл гаранцията си в седмодневен срок от избора му, служител на КФН съставил АУАН, въз основа на който било издадено обжалваното НП.

Описаната фактическа обстановка се установява и потвърждава от събраните и изготвени по реда на НПК доказателства и доказателствени средства.

Като събрани по реда на НПК, съдът кредитира писмените доказателства по делото-материалите по АНП, вкл. АУАН, писма, заповед, разпечатки, вкл. такива от ТР, банково удостоверение, платежно нареждане. Като конкретни, подробни и логични, съдът кредитира и показанията на св.С..

Предвид императивно вмененото му задължение за цялостна проверка на издаденото наказателно постановление относно законосъобразността му, обосноваването му и справедливостта на наложеното административно наказание, съдът прави следните изводи:

Неправилно е приложен материалния закон.

Съдът не споделя становището на въззиваемата страна, че чл.231 от ТЗ регламентира оповестително действие на вписването.

Вписването в търговския регистър може да има декларативно /оповестително/ или конститутивно действие. При конститутивното действие правните последици се пораждат едва след вписването и обстоятелството обективно не съществува в правната действителност преди това. В този случай вписването се явява елемент от правното съставяне. Принцип на търговското право е, че вписването има декларативно действие, т.е.оповестително действие по отношение на трети лица, а конститутивното е изключение и то се прилага само когато е изрично предвидено от закона. В конкретния случай вписването в ТР на нов член на УС на дружеството има конститутивно действие, тъй като такова е изрично предвидено в чл. 231 ал.4 от ТЗ. За да е осъществен избор на М.Б. за член на УС следва да има не само решение на ОС, но и вписване в ТР. Или казано по друг начин, вписването е част от фактическия състав на избора. Без вписването, избор не съществува. Поради това съдът намира, че решението за избор е породило действие в момента на вписване на това обстоятелство в ТР. Да, действително чл. 116в ал.2 от ЗППЦК императивно сочи, че срокът за внасяне на гаранцията тече от момента на избора, но както е по-горе изложено, с оглед изричната норма на чл. 231 ал.4 от ТЗ, фактическият състав на избора е завършен едва когато това обстоятелство бъде вписано в търговския регистър.

Горното налага НП да бъде отменено, поради което съдът намира, че не следва да се произнася по справедливостта на наказанието, което е наложено в минимален размер.

За пълнота единствено следва да се посочи, че триседмично закъснение за внасяне на гаранцията в условията на извънредна епидемична обстановка следва да бъде преценено като маловажен случай поради по-ниската степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи от този род, още повече че сумата е внесена доброволно и не по повод на иницирираната проверка.

Също за пълнота съдът дължи да изложи становището си относно липсата на съществени процесуални нарушения в хода на АНП. АУАН и НП са издадени от компетентни лица и в предвидените от закона срокове. Нарушението е описано пълно и точно и от фактическа и от правна страна и на въззивника е могло да му стане ясно в какво се изразява то.

Предвид основанията за отмяна на НП, искането на въззиваемата страна за присъждане на разноски следва да бъде оставено без уважение.

Водим от горното и на основание чл.63, ал.1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ НАКАЗАТЕЛНО ПОСТАНОВЛЕНИЕ № Р-10-87/08.02.2021 г. на Зам. председателя на Комисията по финансов надзор, с което за нарушение на чл. 116в ал.2 вр. ал.1 от ЗППЦК, на осн. чл.221 ал.1 т.2 от ЗППЦК, на М.Б. е наложено наказание глоба в размер от 1000 лв.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Варненския административен съд в 14-дневен срок от получаване на съобщението, че решението и мотивите са изготвени.

Съдия при Районен съд – Варна: _____